

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2023 წლის 30 იანვარი

დისციპლინური საქმე №8/20-1
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

-- -- 2020 წლის 18 სექტემბრის №8 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 25 თებერვლის №112/8-03 წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 10 ივლისის №8/20 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ --- სასამართლოს თავმჯდომარემ არ მოახდინა რეაგირება მოსარჩელის მიერ წარდგენილ წერილებსა და განცხადებებზე, არ გადააწერა საქმე იმ მოსამართლეს, რომელიც კანონით დადგენილ ვადებში განიხილავდა მის სარჩელს, ყოველივე ამის გამო კი საქმის განხილვის ვადა საგრძნობლად გაჭიანურდა.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1 2016 წლის 2 თებერვალს, --- სარჩელით მიმართა --- სასამართლოს, მოპასუხის --- და --- მიმართ, სამკვიდრო მოწმობის ბათილად ცნობის მოთხოვნით (მოსამართლე ---).

სასამართლომ სარჩელი მიიღო განსახილველად. მოსარჩელემ, მოპასუხეებისათვის გზავნილის ჩაბარების შესახებ საფოსტო დასტური სასამართლოს წარუდგინა 2016 წლის 12 თებერვალს.

2016 წლის 23 თებერვალს, მოსარჩელემ დააზუსტა სასარჩელო მოთხოვნა და მოპასუხეთა წრე, ხოლო 2016 წლის 26 თებერვალს წარადგინა განცხადება, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გატარების თაობაზე. 2016 წლის 29 თებერვლის განჩინებით, აღნიშნული შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა.

სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინება გასაჩივრდა. 2016 წლის 29 მარტის განჩინებით, საჩივარი არ დაკმაყოფილდა და საქმე საჩივრის განხილვის მიზნით გადაიგზავნა ზემდგომ ინსტანციაში (08.04.2016 – 08.07.2016 - საჩივარი არ დაკმაყოფილდა).

2016 წლის 27 ივლისს მოსარჩელემ კვლავ დააზუსტა სასარჩელო მოთხოვნა და დააზუსტა მოპასუხეთა წრეც. დაზუსტებული სარჩელი მიღებულ იქნა განსახილველად. მოპასუხეებმა 2016 წლის 22 აგვისტოს სასამართლოს წარუდგინეს შესაგებლები.

სასამართლოს პირველი მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 06.12.2016 წელს. საქმის განხილვა გაგრძელდა 2017 წლის 10 იანვარს, საქმის განხილვა მოწმეთა დაკითხვის შესახებ შუამდგომლობის განხილვის მიზნით, ასევე მორიგების მიზნით გაგრძელდა 2017 წლის 2 თებერვალს. სხდომისათვის განკუთვნილი დროის ამოწურვის გამო სასამართლოს მთავარი სხდომა გადაიდო 2017 წლის 28 თებერვალს. საქმის სხდომაზე განხილვის შემდგომ, სასამართლო გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2017 წლის 21 მარტს, რომელიც გადაინიშნა 2017 წლის 28 მარტს.

2017 წლის 28 მარტის სხდომაზე მოსამართლემ მიიჩნია, რომ სასამართლო უნდა დაბრუნებოდა საქმის არსებითი განხილვის სტადიას, დამატებითი გარემოებების გამოკვლევის მიზნით. სხდომა გადაიდო 2017 წლის 4 აპრილს. სხდომაზე დაკმაყოფილდა მხარის შუამდგომლობა და შესაბამისი ორგანოდან სასამართლომ გამოითხოვა დამატებითი მტკიცებულებები. საქმეზე შემდგომი სხდომა ჩაინიშნა 2017 წლის 31 მაისს.

2.2. 2017 წლის 30 მაისიდან, საქმე მოსამართლე -- -- სხვა სასამართლოში გამწესების მოტივით, განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

მოსარჩელის წარმომადგენელმა -- --, საქმის შემჭიდროვებულ ვადაში განხილვის მოთხოვნით წარადგინა განცხადებები სასამართლოში 2017 წლის 27 სექტემბერს და 2018 წლის 2 მაისს.

მოსამართლე -- -- საქმის მის წარმოებაში ყოფნის პერიოდში, პირველი სხდომა ჩაინიშნა 2018 წლის 22 მაისს (1 წლის შემდგომ). სხდომის მიმდინარეობა გაგრძელდა 2018 წლის 25 ივნისს, ასევე სხდომა გაგრძელდა 2018 წლის 13 სექტემბერს.

2018 წლის 13 სექტემბერს საქმის განხილვა შეჩერდა მოსარჩელის -- -- გარდაცვალების გამო, მისი უფლებამონაცვლის დადგენამდე. საქმის განხილვა განახლდა 2019 წლის 12 აპრილს (7 თვე) და სხდომა დაინიშნა 2019 წლის 2 ივნისს.

მოსარჩელის წარმომადგენელმა -- -- 2019 წლის 4 ივნისს განცხადებით მიმართა -- -- სასამართლოს თავმჯდომარეს -- -- და საქმის დროულად განხილვის მიზნით მოითხოვა საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაწერა.

2.3. მოსამართლე -- -- სხვა სასამართლოში გამწესების მოტივით, 2019 წლის 11 ივნისიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

მოსარჩელის წარმომადგენელმა -- -- 2019 წლის 9 დეკემბერს განცხადებით მიმართა -- -- სასამართლოს თავმჯდომარეს -- -- და საქმის დროულად განხილვის მიზნით მოითხოვა საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაწერა.

მოსამართლე -- -- მხრიდან რაიმე საპროცესო მოქმედებების განხორციელებას საქმესთან მიმართებით, ადგილი არ ჰქონია.

2.4. მოსამართლე -- -- სხვა სასამართლოში გადასვლის გამო 2020 წლის 8 იანვრიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

ამ ეტაპისათვის საქმეზე რაიმე საპროცესო მოქმედებები არ განხორციელებულა, საქმის განხილვა არ დასრულებულა.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 10 ივლისის დასკვნა:

-- -- 2020 წლის 4 თებერვლის №8 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევავსოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

აღნიშნული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება სასამართლოს, სასამართლო კოლეგიის ან პალატის ხელმძღვანელის მოვალეობების შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება.

განსახილველ შემთხვევაში საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე -- --, როგორც -- -- სასამართლოს თავმჯდომარემ, არ მოახდინა რეაგირება მის მიმართ წარდგენილ განცხადებებზე (04.06.2019-09.12.2019), არ გადააწერა საქმე ისეთ მოსამართლეს, რომელიც იმსჯელებდა მის სარჩელზე კანონით განსაზღვრულ ვადებში.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონი განსაზღვრავს რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს თავმჯდომარის უფლებამოსილებებსა და ვალდებულებებს (32-ე მუხლის, მე-2 ნაწილი). განცხადებაზე წერილობით პასუხი არ წარმოადგენს სასამართლოს თავმჯდომარის უშუალო ვალდებულებას, თუმცა ბუნებრივია განცხადებაზე რეაგირება და პრობლემის აღმოფხვრა, ასეთის არსებობის შემთხვევაში მისი პრეროგატივაა.

კონკრეტულ გარემოებებთან დაკავშირებით, მოსამართლე -- -- დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახურს წარუდგინა წერილობითი მოსაზრება. მისი განმარტებით, საქმის განხილვისათვის განსაზღვრული ვადების გაჭიანურება გამოწვეული იყო იმ ფაქტორიდან, რომ ხდებოდა მოსამართლეთა გამწესება სხვა სასამართლოებში, შესაბამისად უწევდა საქმის გადაწერა სხვა მოსამართლისათვის. ამასთან აღნიშნავს, რომ გამომდინარე იქიდან, რომ სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიაში აღარ იყვნენ მოსამართლეები, იგი საქმეს სხვა კატეგორიის საქმეების განხილველ მოსამართლეს ვერ დააწერდა, ყოველივე ამან განაპირობა საქმის განხილვისათვის გათვალისწინებული ვადების დარღვევაც.

როგორც საქმის მასალებით დასტურდება, სასამართლოს თავმჯდომარის მხრიდან საქმის განაწილება ხდებოდა კანონით დადგენილი წესების დაცვით, მისი მხრიდან რაიმე სახის დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტს ადგილი არ ჰქონია.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ

დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ შესაძლებელია მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომები. შესაბამისად, 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 9 წევრთაგან 8 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება (მოსამართლე -- -- კენჭისყრაში არ მონაწილეობდა).

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №8/20 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**